

отъ Бога; истиннолюбци мѣже, които ненавиждатъ сребролюбіе-то., Исх. 18; 21 : Второз. 1; 9-18 : Прит. 16; 12.

П. Въ чій страхъ трѣбува да управляватъ?

От. Въ страхъ Божій. Второз. 17; 14-20 : Исусъ Нав. 1; 8: 2 Цар. 23; 3: 2 Лѣтов. 19; 4-11.

П. Управители-ти какъ трѣбува да сѣдѣтъ помежду чловѣцы-ты ?

От. Правосѣдно “И да сѣдѣтъ люди-ты съ правосѣдіе. Да не превърнешъ сѣдѣ-тъ. да не гледашь на лице, нито да зимаешь даръ; защото даръ-тъ заслѣпява очи-тъ на мѣдриты, и поврежда души ты на праведны-ты.” Второз. 16; 18-20 : 17; 6: Прит. 29; 14: Іер. 22; 3.

П. Управители-ти кому трѣбува да дадѣтъ отвѣтъ въ послѣдній-тъ день ?

От. Богу.

0 —

1. Закони-ти и управители-ти сѣ неизбѣжно нуждни на всякой народъ и странѣ. Человѣкъ естествоно е беззаконенъ, за това трѣбува да е подвластенъ.

2. Кога стане нѣкой управитель, то е отъ воли-тъ Божіѣ. Богъ съ провидѣніе-то си го опродѣляеа и му допуска да управлява. Рим. 13: 4.

3. Управители-ти сѣ призвани на голѣмѣ службѣ. Тѣ могатъ да правѣтъ га народъ-тъ голѣмо добро, или голѣмо зло. Затоа трѣ-